

tiet, have vi jo ikke desto mindre ved Valgene set det Særsyn, at der omkring i forskellige Kredse blev opstillet moderate Kandidater. Jeg havde Lejlighed til at stifte Bekendtskab med adskillige af disse moderate Kandidater og til at se, at de ude omkring i Kredsene bekæmpede Ministeriet og Venstrereformpartiet, støttet af den moderate Presse, paa en saadan Maade og med en saadan Voldsomhed, at f. Eks. den Kritik, der fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgdreds (Borgbjerg) er fremkommen mod Regeringen, næsten var blid Ros, i Sammenligning med hvad der kom fra enkelte af de Herrer. Jeg vil derfor tillade mig at give det ærede Medlem for Æbeltoft og hans Parti et godt Raad, og det vil jeg gøre som tidligere Meningsfælle af ham, nemlig det Raad, at de benyttede en passende Anledning til at tage Afstand fra den Art Angreb. I hvert Fald paaberaabe de Kandidater, der bleve opstilledeovre i min Landsdel, sig stadig paa, at de havde den moderate Gruppe i Ryggen, og særlig at det ærede Medlem for Æbeltoft og det ærede Medlem for Assens (Berntsen) stode bagved. Jeg for mit Vedkommende var ikke i Tvivl om, at det ikke var Tilfældet, men jeg vil dog anbefale de Herrer en Gang for alle grundig at tage Afstand fra den Slags Udtalelser. Hvis de Herrer virkelig ville søge at komme i godt Forhold til Reformpartiet, tror jeg, at det vilde være et væsentligt Skridt der hen imod.

Der er dernæst et Par enkelte Bemærkninger, jeg har [Lyst at gøre ved denne Lejlighed. Jeg har i Aar haft Lejlighed til — jeg ved ikke for hvilken Gang, jeg tror det er for syvende Gang — at rejse rundt paa Sessioner som Sessionslæge, og jeg kan ikke nægte, at hver Gang jeg rejser paa Session, ærgrer jeg mig over, at de bestaaende Resolutioner og Anordninger ikke ere egnede til at frembringe det Resultat, de egentlig burde. Saaledes som Hærloven er, og saaledes som Regulative og Anordningerne virke, er det langt fra det mest tjenstdygtige Mandskab der bliver indkaldt; det er tværtimod saaledes, at de daarligere blive indkaldte fremfor de mindre daarlige. Og det var dog ikke Hensigten og Meningen. Jeg har haft Lejlighed til at forhandle med Krigsministeren om dette Spørgsmaal, og jeg ved det interesserer ham meget. Jeg vil henstille, om der ikke kunde være Anledning til at tage det op til grundig Overvejelse nu, samtidig med at Forsvarskom-

missionens sidder. Det kunde muligvis henvises til Forsvarskommissionen, men det er jo et ganske specielt Spørgsmaal, som ikke er særlig militært. Jeg kunde henstille til den højtærede Justitsminister, om der ikke kunde være Anledning til at lade nogle Udskrivningschefer og nogle dertil passende Læger træde sammen for at revidere dette Forhold, saaledes at det kommer dertil, at man først og fremmest fik dem ind, der vare fuldtud tjenstdygtige. Jeg skal ikke gaa nærmere i Detailler om, hvordan det nu er, men blot henstille Spørgsmaalet til Overvejelse.

Samtidig kunde jeg maaske omtale, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Odense (Marott) i, at det vilde være rigtigt, at de værnepligtige, der møde med en eller anden Sygdom, for hvilken de skulle møde med Lægeattest, fik denne Attest, naar de ikke selv kunde betale den, betalt af Statskassen. Nu kan det hælde, at de møde uden Attest, udskrives, komme ind, ligge i nogen Tid og kasseres saa, og det koster i Virkeligheden Statskassen mange flere Penge, end om den betalte disse Attester for Folk, der ikke have Raad til at betale dem.

Jeg vil ligesom mange andre ærede Medlemmer lægge et godt Ord ind for, at Tuberkuloseloven gennemføres i denne Samling; thi det vil være til stort Gavn. Jeg tror, det vilde være heldigt, om den højtærede Justitsminister vilde forelægge Loven i den af Kommissionen udarbejdede Skikkelse. Vi have opnaaet i den Kommission det store Resultat, at de forskellige Partier bleve fuldstændig enige om, hvad der skulde gøres. Det er jo ret sjældent, at en Kommission, navnlig en Kommission om et saa stort og vigtigt Spørgsmaal, naar til Enighed. Jeg tror derfor, at det vilde fremme Sagen meget, hvis Lovforslaget blev forelagt netop i den af Kommissionen udarbejdede Skikkelse. Kommissionen kom tilmed til det Resultat, at det ikke var uoverstigelige økonomiske Ofre, der skulde bringes; tværtimod vare Ofrene, siges der, ret smaa, sammenlignede med Sagens Storhed.

Jeg kunde ligeledes ønske, at den højtærede Justitsminister vilde fremsætte Forslag til en Forbedring af vort Sindssygevesen. Der findes jo rundt omkring i Landet en stor Mængde sindssyge, der ikke kunne faa Plads paa de nuværende Anstalter. Man har søgt at raade Bod derpaa. For nogle Aar siden, jeg husker ikke saa nøje hvornaar, fremkom der Forslag om at opføre en Sindssygeanstalt ved Vi-